

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Transportu i Turystyki

2013/2098(INI)

11.11.2013

OPINIA

Komisji Transportu i Turystyki

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie znaku jakości dla produktów regionalnych: w kierunku najlepszych praktyk w gospodarkach wiejskich
(2013/2098(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alfreds Rubiks

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że znak jakości dla produktów regionalnych jest ważny dla regionów wiejskich i ich gospodarki, ponieważ podkreśla połączenie produktów lub usług ze specyficznym i wyjątkowym regionem, z którego pochodzą, mogą w ten sposób wpływać na rozwój ruchu turystycznego i możliwość utrzymania go, a także poprawić konkurencyjność tych regionów;
- B. mając na uwadze, że rozpowszechnianie produktów przedsiębiorstw miejscowych może uczynić dany region bardziej atrakcyjnym dla turystów;
- C. zachęcanie do synergii pomiędzy sektorem pierwszym i trzecim oraz jej wspieranie na poziomie regionalnym i lokalnym może zagwarantować trwały rozwój sektora rolnictwa i turystyki w UE;
- D. mając na uwadze, że lokalne przedsiębiorstwa odgrywają kluczową rolę w rozwijaniu i promowaniu znaku jakości dla produktów regionalnych;
  1. uważa, że identyfikacja cech charakterystycznych na szczeblu regionalnym oraz pomoc w organizacji współpracy i partnerstw ze wszystkimi zainteresowanymi stronami to ważne aspekty dalszego rozwoju w tym zakresie; wzywa Komisję do uwzględnienia szczególnego charakteru oraz potrzeb rozwojowych regionów skrajnie peryferyjnych Unii, a także obszarów przybrzeżnych, wyspiarskich i górskich jeżeli chodzi o działalność turystyczną;
  2. uważa, że znaki jakości dla produktów regionalnych muszą pomóc zachować wizerunek Europy jako wartościowego ośrodka turystycznego w oparciu o różnorodność regionalnych dziedzin turystyki, takich jak agroturystyka, turystyka wiejska, turystyka ekologiczna, turystyka żywnościowa, a także dziedzictwo przemysłowe, historyczne, naturalne i kulturowe, jak również uwzględniając trasy rowerowe w połączeniu z transportem publicznym;
  3. podkreśla, że nie istnieje obecnie europejski znak jakości dla usług związanych z danym regionem, który pozwoliłby konsumentom na odróżnienie produktu turystycznego wysokiej jakości; zaleca w związku z tym pomoc we wprowadzaniu pozytywnej dynamiki do sektora turystyki, szczególnie w odniesieniu do turystyki wiejskiej i małych przedsiębiorstw; uważa, że może się to przyczynić do stworzenia alternatywy dla tradycyjnych sektorów, takich jak rolnictwo i hodowla zwierząt; jest zdania, że dowolny znak jakości powiązany z konkretnym terytorium musi uwzględniać szereg specyfikacji oferujących gwarancję jakości i respektować istniejące już znaki jakości oraz bazować na nich, jak ma to miejsce w odniesieniu do oznaczeń produktów rolno-spożywczych, należy również unikać potencjalnego mylenia go z produktami rolnymi posiadającymi znaki jakości UE;

4. uważa, że znak jakości dla produktów regionalnych daje konsumentom możliwość porównania różnych produktów i uzyskania gwarancji określonego minimalnego poziomu jakości oferowanych usług;
5. podkreśla, że szczególnie ważne dla skuteczności funkcjonowania znaku jakości dla produktów regionalnych jest określenie warunków ramowych oraz kryteriów przyznawania go, którym towarzyszyć będą odpowiednie programy (finansowe, edukacyjne itp.) oferujące niezbędne inicjatywy i wsparcie na rzecz ich skutecznego wdrażania przez władze i przedsiębiorstwa lokalne;
6. uważa, że inicjatywy typu sieć EDEN (Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy) wspierają konkurencyjność, pomagają w rozwoju zrównoważonej i wartościowej turystyki w danym regionie dzięki potencjałowi mikro- i małych przedsiębiorstw, jak również przyczyniają się do zaangażowania lokalnych instytucji, tworzenia partnerstw i dywersyfikacji uczestników w procesie tworzenia znaku jakości dla produktów regionalnych;
7. wzywa Komisję do uwzględnienia różnych form turystyki związanych z działalnością rolniczą w odnośnych działaniach i programach, takich jak EDEN, Calypso itp., podkreśla potrzebę wspierania działalności turystycznej na obszarach wiejskich za pomocą ukierunkowanych działań i programów;
8. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia Parlamentowi i Radzie wniosku dotyczącego utworzenia Europejskiego Certyfikatu Wysokiej Jakości Turystyki, który poprawiając bezpieczeństwo klienta, dostępność usług i podnosząc poziom zaufania klienta do produktów turystycznych, pomoże poprawić jakość usług w odnośnym obszarze geograficznym, a także będzie promował usługi turystyczne zgodne z normami w zakresie odpowiedzialności społecznej i środowiskowej; uważa, że na tego rodzaju certyfikat jakości powinna składać się ocena takich czynników, jak długoterminowy dostęp do usług turystycznych, a także ich oddziaływanie środowiskowe, gospodarcze i społeczne;
9. jest przekonany, że dla poprawy skuteczności znaku jakości dla produktów regionalnych istotne są wymiana poglądów, tworzenie sieci i partnerstw; uznaje rolę podmiotów przedstawicielskich, takich jak stowarzyszenia, na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, które propagują marki regionalne i poprawiają ich widoczność; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by popierały tworzenie platform współpracy, najlepiej o charakterze transgranicznym; wzywa Komisję, by wzmacniała udzielane już wsparcie na rzecz wymiany doświadczeń i wiedzy fachowej w celu rozwijania znaku jakości dla produktów regionalnych oraz produktów i usług lokalnych interesujących dla turystów i zrównoważonych pod względem ekologicznym;
10. podkreśla, że tego typu platformy powinny dostarczać wszystkim zainteresowanym stronom merytorycznych i edukacyjnych wyjaśnień dotyczących roli znaków jakości dla produktów regionalnych i ich wpływu na turystykę i pozostałe sektory, powinny one stanowić bazę danych zawierającą przykłady wzorcowych praktyk z całej Europy, jak również przedstawiać konkretne oferty skierowane do określonych grup docelowych i upowszechniające znak jakości dla produktów regionalnych;
11. podkreśla znaczenie stworzenia przez państwa członkowskie ram ułatwiających tworzenie

partnerstw pomiędzy wszystkimi stronami zainteresowanymi rozwijaniem znaku jakości dla produktów regionalnych;

12. uważa, że aby znaki jakości dla produktów regionalnych mogły osiągnąć sukces, konieczne jest zapewnienie odpowiedniej liczby specjalistów oraz środków finansowych i w związku z tym znaki jakości dla produktów regionalnych powinny otrzymać większe wsparcie horyzontalne i celowe z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz innych europejskich narzędzi wsparcia;
13. jest zdania, że konieczne jest lepsze rozróżnianie znaków jakości dla produktów regionalnych, chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia, ponieważ każdy z tych systemów opiera się na innych zasadach i nie dotyczą one tych samych przypadków, a także wsparcie tych systemów za pomocą specyficznych narzędzi.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	5.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Philip Bradbourn, Michael Cramer, Philippe De Backer, Luis de Grandes Pascual, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Knut Fleckenstein, Jacqueline Foster, Franco Frigo, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Jörg Leichtfried, Gesine Meissner, Mike Nattrass, Dominique Riquet, Petri Sarvamaa, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Keith Taylor, Giommara Uggias, Peter van Dalen, Dominique Vlasto, Artur Zasada
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Jacob Bicep, Spyros Danellis, Michel Dantin, Markus Ferber, Zita Gurmai, Geoffrey Van Orden, Bernadette Vergnaud
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Traian Ungureanu